de canonicatu τ prebenda si vacat: vel q̄ primo vacauerit: vel se facultas obtulerit in tali ecclesia: recipiet p has lr̃as: τ dicunt quidā φ nō: quia cōditio nō est extitura: quia ibi p̄benda nō vacat nec vacare potest: de prebē. dilecto: quia etiam talia rescripta vt ambitiosa sunt restringēda: de elec. dudum. §. de preben. q̄uis. i. alij dicunt φ si simpliciter scribat vt recipiat: nō obstāte certo canonicorū nūero sed non adijciat φ prouideatur sibi de prebenda si vacat vel q̄ primo vacauerit: tunc statim recipietur et si numerus canonicorū ibi statutus nō eēt: qz illud nō ob. nō minuit: sed addit. s. φ statim recipiat: lz ibi certus sit numerus sed ex quo adijcitur de prebenda si vacat τc. pz φ de tali ecclesia non potest intelligi: ut superius dictū est. Tertij dicunt φ si non est distinctus numerus canonicorū nec p̄bendarū: tali impetranti nō pouidebitur: sz si numerus canonicorū statutus ē vt in questione pposita τ i casu nostro: per consequens statutus intelligitur certus numerus portionū ad hoc de consti. trāsla. τ idem dicunt ecōuerso: hoc poteris videre p Inno. s. eo. ti. ex pte τ p compost. de rescrip. capitulū. i glo. magna. §. item qd si papa mandat aliquē. Hostien. autē in decre. pte. ex pte. dicit i distincte φ etiā si nō sit certus numerus canonicorū nec p̄bendarum etiā si in rescripto caueat quod assignet p̄benda vacans: vel q̄ primū se facultas obtulerit: τ nō ob. certo canō. τc. valet rescriptū sequitur enim s̄m eum φ si papa intēdat puidere in ecclesia in qua certus numerus est: qd ē minus ipetrabile: φ multo fortius i ecclesia i qua nō est certus qd magis ē ipetrabile: allegat. s. de deci. ex pte. iij. q si. sint legi. p venerabilē. d trāsla. c. vlt. in cle. lr̃is de rescrip. in glo. fi. nec ob. φ talis statim canonicatum τ p̄bendā hēbit: τ qz si h durū sit obediendū ē. de rescri. si qñ. nec ob. φ nō extabit cōditio si vacat: qz illud si vacat non fuit appositum vt receptionem cōditionalē reddat: vel vt impedimentum inducat. facit supra de rescrip. constitutus: sed vt impedimentum remoueat si quod esset τ que causa dubitationis tollende in rescriptis iseruntur: ius eius nō ledant nec mandatū impedient. ff. manda. qz de mutua. ff. de mili. test. si miles. nec ambitiosum est pauperē clericum sibi beneficium impetrare: de eta. τ q̄lita. tuā. de preben. cū secūdū. nō ob. decre. ex pte. τ decre. dilecto. qz lz in tali ecclesia in qua nullus est numerus laterañ. cōsiliū locū nō hēat: vt ibi: puisio tñ papalis locū hz: ad hoc. ix. q. iij. cuncta per mūdū. τ. c. p p̄ncipalem. fatet tñ φ obstabit ipetranti penuria ecclesie si tāta sit φ nō sufficiat pluribus nō q̄litercunqz: sed φ quilibet honeste de sua portione viuere possit s̄m cōsuetudinē puincie in eadem ecclesia antiquitus obseruatā. s. de insti. c. i. τ. ij.

sic diuiduntur, puentus: tanto maiores fieri possunt singulorū pcipiētiū portiones[a] ad istos[b] vel eos[c] qui p litteras facultatis[d] dictorum predecessorum nostrorū in aliquarū ecclesiarū canonicos erant recepti: lz p̄bēdas vel alia beneficia expectarent: constitutionem certum est nō extēdi prefatam[e]. ¶ In illis vero q vltra numerum auctoritate prefata in aliquarum ecclesiarū canonicos iam recepti: quantum ad capitulum τ ad chorum ac distributionum perceptionē quotidianarum plenitudinē iuris canonici tunc habebant: sed in eis dignitates psonatus p̄bendas portiōes vel alia bñficia: que dantur tantum existentibus de numero expectabant: cōstitutionem p̄fatam locū hr̃e rōne huiusmodi expectationis dubiū non existit[f]. ¶ Sane i his q sup canonicatibus prebendis τ dignitatibus parochialibus vel alijs ecclesijs seu beneficijs quibuscunqz a dictis p̄de. nostris lr̃as impetrauerunt: etiam si per executores illorū facte fuerint reseruationes decreti interpositiones varijqz processus τ etiam si eadem bñficia tunc vacabant τ p impetrātes petitum fuerat ab executoribus φ eis illa conferrēt: nō tamē ipsorū beneficiorum τ vacantiū collationes tūc tpis erant[g] facte: locum hz cōstitutio supradicta: vt omnes huiusmodi gr̃e quarū ratione tūc si erat ad collatiōez processum τ sic p cōsequēs ius in re non fuerat ipsis impetrantibus acquisitū intelligantur penitus reuocate.

Rubrica De sede vacāte aliqd innouetur. Bonifacius. viij.

¶ Collatiōe cōmuniter ad episcopum τ capitulū pertinēte vno ipsorum effecto inhabili alter confert. h. d. vsqz ad. §. cum vero s̄m Dominicum

Si ad episcopum τ capitulū cōmuniter pertineat collatio prebendarum mortuo[b] episcopo vel a beneficiorum collatione suspenso[i]: poterit capitulum vacantes conferre prebendas: etiam[k] si episcopus interesse habeat i collatione huiusmodi vt prelatus[l]. Idē poterit eps si capitulū ab ipsa collatione suspendi contingat vel singulariter[m] oēs de caplo maioris[n] excōmunicationis vinculo inodari. ¶ Cū vero ad solū epm prebendarū spectat collatio cum consilio sui capituli vel assensu[o]: defuncto episcopo vel suspenso: nisi[p] episcopus in petenda relaxatiōe suspēsionis huiusmodi sit in mora[q]: capitulum se non potest intromittere de eisdem. ¶ Ubi[r] vero de speciali alicuius ecclesie consuetudine vel statuto beneficiorum collatio ad aliquem cum consilio[s] epi

a ¶ Portiones: de cōsti. cum. M. i pn.
b ¶ Istos. tales qui p vacationem nil recipiūt nisi portionū augmentum.
c ¶ Uel eos: tacite aggreditur alium casum quē reuocatoria nō cōprehendit.
d ¶ Facultatis: cōcessas eis ad quos alias pertinebat receptio: nec cautū erat i lr̃is illis qd auctoritate aplica id facere possent: hoc dico p dere. s. de rescrip. cū aliqbus. τ per verba ipsius reuocatorie q̄ scripsi in pcedenti. c. si is cui. ibi dicitur p dictum antecessorē nostrū seu eius auctoritate factas cōcessas seu cōmissas τc.
e ¶ Prefatam: rō qz non sunt ipsorum pōtificū. sed recipientium auctoritate recepti vt dixi i p̄c. decre. cum aliquibus.
f ¶ Existit. ista igitur est differētia iter hunc casum τ p̄xi. qz ibi expectabat tñ augmētum portiōis: h ēt p̄bendā vl portionē dandā solū his qui erunt de nūero: ad illam igit expectationē reuocatoria nō extenditur ad istā sic. Jo. an.
g ¶ Erant facte. No. s regulā qd per me nō stat τc. s. de eo qui mit. in pos. c. ij. vbi de hoc: nā per me nō stetit quin fieret mihi collatio: sed p executorem: τ tamen reuocatoria hz locū: τ ē iste excogitatus casus pter reuocatoriā q̄ reuocauit oē ius ad rē: sed p petitionem ad rem non i re ius habebā: τ sepius habes simile φ nō sufficit quid petere nisi obtineat. s. de renū. quidam. τ eo. li. de ele. si religiosus. cū similibus.

Si ad. Jo. an. diuidit in tres ptes. Secūda ibi: cum vero. Tertia ibi: vbi vero. Prima cū collatio est cōis soluit dubiū qd fortificat ibi: ēt si. Secūdo cōuertit ibi: idē. Secūda principalis cū collatio est solius epi soluit dubia τ a solutione excipit ibi: nisi. Tertia p̄ncipalis soluit duo dubia: secun

da ibi: nec etiā. Et vtriusqz rōnē subdit ibi: qa. Premitte φ habes. eo. titu. illa. vz φ nō reperit iure cautum φ sede vacāte caplm succedat i collationibus beneficiorū. Itē p̄mitte φ quādoqz ad solū epm spectat collatio prebēdarū quādoqz ad solū capitulū quādoqz simul quādoqz cōi cōsensu. q̄si. qz cū cōsilio de quo de elec. cū ecclesia. Itē φ suspensus vel excōicatus nō pt cōferre p̄bendas de cōcessione preben. qa diuersitatem. Do. Emanauit decre. ad declarationem decre. s. e. illa. τ ad d̄claratione in τ correctionem eorū que ibi no. Goffr. Inno. τ Hosti. de cōces. prebē. qz diuersitatem.

b ¶ Mortuo. idem est si quocūqz alio modo vacet sedes renunciatione. τ depositiōe vel quouis mō ad hoc. vij. q. i. §. ecce. in qbus. xxiij. q. ij. in pn.
i ¶ Suspēso: pone φ peccauit in decre. s. de preben. graue.
k ¶ Etiā si: hoc dicit pp dñm Inno. τ Hostiē. q dicebant quod si episcopus intererat in capitulo vt canonicus ppter mortem eius nō impediebat capitulum conferre nisi sicut per mortem alterius canonici. si autem vt prelatus: eo mortuo conferre non poterit: non est verum: vt hic vides.
l ¶ Prelatus: interdum enim est vt canonicus: d concessio. prebende postulastis. de preben. cum i ecclesia: de appella. a collatione. s. e. li.
m ¶ Singulariter: hoc dixit quia capitulum vniuersitas vel collegiū excōmunicari nō dēbet. i. d senten. ex. romana. §. in vniuersitatem.
n ¶ Maioris: si. n. minoris eligere possent: de clerici. ex. mi. si celebrat. suspēsi autē vel maiori excōicatione ligati nō eligūt nec eligunt vt d ele. cū iter. τ de cōsue. cum dilectus. vbi de hoc.

¶ Cum vero. Collatione spectāte ad epm de cōsilio vl assensu capli illo existe ihabili nisi sit i mora nō cōfert caplm. h. d. vsqz ad. §. vbi vero.
o ¶ Assensu. hoc dixit cōpost. eē de iure cōi i ipsis p̄bēdis cathedralis ecclesie: vt no. s. de elec. cū ecclesia vulterana. Scire debes φ cū eps hz cōferre p̄bendam cū cōsensu capituli: si sunt viginti canonici: τ decem consentiant: nō valet collatio: qa nō hz maiorem pte capituli: sed si haberet vocē in capitulo vt canonicus: tūc diceret fcā ab. xi. τ sic a maiori pte capituli: d concess. pbē. postulastis. Inter ista aūt duo. s. cōsiliū τ assensum ē magna differētia: qd dic vt no. s. de arbi. cū olim. de elec. cū in veteri.
p ¶ Nisi: istud nisi venit exceptiue a suspenso.
q ¶ In mora: si ergo sit in mora bñ poterit se itromittere caplm. Sed qro nūqd capitulū hoc casu canonias statim ex quo eps fuerit i mora possit cōferre: vl an post morā petendi sex mēses hēbat expectare: τ vr φ ex quo fuit i mora petēdi absolutionē omnū post sex menses τ si añ conferre possit: qz añq̄ fuerit i mora ñ currit tps. postea incipit currere: de cōces. prebē. qz diuersitatē. d elec. c. vl. si eps simplr sine cōsensu capli hz cōferre. locū hēret qd. s. dixi. sed hic de cōsensu capli hz conferre. vñ vr a cōtrio sensu isti lre φ statim ex quo fuit i mora capitulum possit cōferre. Sz cū hic eqparet cōsiliū τ cōsensum: verū puto qd prius dixi. sz qñ dicet eē i mora: hoc ipso φ q̄cito potuit licentiā nō petijt. ff. ad tertul. l. ij. §. confestim. nō tñ amara facienda est iterpretatio. ff. de dona. iter vi. τ vx. si id qd. §. si qs s̄m opas nec est calūniosa. s. de puil. in his. ff. ad exhi. l. pe. arbitrabit ergo bonus iudex. ff. de iure deli. l. j. Si aūt maliciose ipediat ne petere possit: subuenit ei: qz nō ē i mora: de cōces. pben. postulasti. nisi ipse hoc pcuraret. ff. si q cau. l. ij. §. vlt. de offi. dele. pastoralis. §. fi.
r ¶ Ubi uero. Pñs cōferre cū cōsilio epi sine illo cōferret morte τ remota absentia interueniente. h. d. Do. Facit ad ea que no. Hosti. d elec. ca. vlt. in fi. τ vin. τ cōpost. de insti. c. vl. in fi.
s ¶ Cū cōsilio. Quid si cū cōsensu. Idē videtur: cum eadē sit rō vacationis diutine in hoc casu. τ ad hoc. s. de preben. si apostolica. τ aliquando

scopi noscitur pertinere sublato episcopo de medio[a] cum consilium ne queat tunc peti ab eo[b]: nō erit propter hoc vacantis beneficij collatio differenda: nec ēt si egerit in remotis[c]. ita q̄ nō possit ipsius presentia in breui haberi: q2 in petendo vel expectando eius cōsilio posset vacanti beneficio piculū imminere[d].

Rubrica De rebus ecclesie nō alienandis.

Inno.iiij.

Perpetua alienatio facta de rebus ecclesie vacantis: ⁊ non precedente tractatu ⁊ sine iusta causa nō valet. Jo.an.

Datum: ⁊ infra[e]. Dictus vero archidiaconus ex aduerso[f] respondit[g] illas decimas illi ecclesie restitui non debere[h]: proferēs[i] in medium[k] ordinationem quādā episcopi dulmeñ. de ꝯsensu capituli[l] sui factam inter alia continentem q̄ idem episcopus attēdēs prouentus archidiaconat⁹ dulmeñ. adeo fore tenues[m] ⁊ exiles: q̄ non sufficiebant ad eius onera[n] supportanda: prefatas decimas archidiaconatui memorato concessit: ⁊ infra. Quia vero in concessione[o] huiusmodi predicta ecclesia[p] cum vacaret legitimo caruit defensore[q]: qui sibi prius ab eodem episcopo debuerit deputari. Quia etiam tractatus[r] solēnis ⁊ diligens: qui in talibus concessionibus perpetuis[s] ⁊ alienationibus rerum ecclesiasticarum exigitur non fuit habitus in eadem: ordinationem ⁊ concessionem ipsam. Presertim[t] cum euidens necessitas quare fieri deberet: vel vtilitas nō subesset: de fratrum nostrorum consilio decernimus nō valere: dictas decias ipsi ecclesie[v] tā quā pertinentes[x] ad eam sententialiter adiudicare curantes.

Gregorius.x. in concilio generali lugduneñ.

Primo prohibet submissionē ecclesiarū suorū immobilium bonorum vel iurium fieri laicis absq3 cōsensu capituli ⁊ licētia pape. Secundo cassat cōtractus q̄cunq3 firmitate vallatos cōtra hec decreta faciēdos. Tertio punit platos contrahentes ⁊ clericos nō cōtradicentes ⁊ laicos qui ipsos prelatos ad hoc cōpulerūt vel compellent. Quarto pcipit laicos per tales cōtractus eo casu quo valent vltra debitum non vsurpare ⁊ penā apponit.b.d. Jo.an.

Hoc consultissimo prohibem⁹ edicto vniuersos[y] ⁊ singulos prelatos ecclesias sibi cōmissas bona immobilia[z] seu iura[⁊] ipsarum[a] laicis submittere subijcere seu sup-

consilium ponitur pro cōsensu: de offi. delega. venerabilis. de foro cōpe. c.i. Contrarium credo: q2 cū habet eligere de cōsensu: nō sic liberā hꝫ potestatē sicut cū de consilio: vnde min⁹ habet expectare hoc casu: q̄ in illo: dico tñ q̄ nō curret sibi tēpus: cū nō possit eligere: de cōces. pbē. q2 diuersitatē. de ele. c. vi. pterea ponam⁹ in requisitiōe cōcilij absētiā pro ꝯtradictiōe ad hoc de arbi. c. ij. e. li. qd in cōsensu esse non potest: ⁊ facit p hac parte qd diri. de rescrip. si p te i gl. sed pone.

a Medio. i. de hac vita. ⁊ expōe vt dī. xxiij. q. iiij. h aūt vita. ⁊ q̄re dicatur media ibi no.

b Ab eo. simile de rescrip. si gratiose.

c Remotis: arbitrariū erit hoc terminare fm cōsiderationē temporis q̄ sequitur infra.

d Imminere: habes similem casum. ſ. de offi. dele. si is cui. e. lib. ⁊ no. q̄ difficultas prestatiōis reddit obligationē inutilē contra id. ff. d v. ob. l. ij. §. i. Item nec seruatur forma q̄ inerat collationi. ergo nō valet qd agitur. ff. de arbi. l. parum. Solu. lꝫ in contractibus grauis vel ipossibilis modus vel conditio vitiet cōtractum: secus in spiritualib⁹. ſ. de conditionibus ap. ca. vlti. reijcitur ergo nec rem inutilem reddit. Item periculum vacationis que imminet immutat ius quod alias eēt seruandum: sic. ſ. d testa. c. ij. eo. lib. de offi. deleg. si is cui.

Datum. Diuiditur i tres partes. In prima actoris decisa petitio In secunda rei defensio ibi dictus vero. In tertia ibi: q2 vero pape diffinitio tribus fulcita rōnib⁹ secunda ibi: quia etiam. Tertia ibi. presertim. Do.

e Et infra. itelligas q̄ quidā rector cuiusdā ecclesie dioce. dulmeñ. petebat sibi ⁊ ecclesie sue restitui ⁊ adiudicari decimas quas archidiaconus Dulmeñ. percipiebat in sua parochia: que de iure ⁊ consuetudine antiq̄ ptinebant ad ipsam ecclesiam: dictus vero ⁊c.

f Aduerso: ad petitionem ipsius rectoris.

g Respōdit: cōtestando litē. ⁊ facit qd diri de lit cōtesta. c. ij.

h Nō debere: nec adiudicari: vt idecisione diri: vt pꝫ i fi. nā sñia ⁊c. d or. co. cum dilectus. i Proferēs: archi. excipiēdo cōtra itētiōē actoris

k In mediū. i. in iudiciū vbi est mediū iter actorē ⁊ reum.

l Capituli: p hoc videbat valere: de his q̄ fi. a pla. c. ij. ⁊. iij. sꝫ h nō sufficit: ex quo diligens forma suata nō fuit: nec cā suberat ⁊ vacabat ecclesia vt sequitur. m Tenues: iusta videbat cā: sed nō apparuit vera vt dī in fi. sed nūquid dices istā iustā cām idistincte si alias fuisset tunc vera certe sic. ſ. de pbē. exposuisti. nā etiā capellas posset annectere ob hanc cā: vt ibi dī. eps eni de cōsensu capituli sui pōt ecclesiam ⁊ res suas ex iusta ⁊ honesta cā alteri dare: de his que fi. a pla. c. iij. ⁊. c. pastoralis. sed contradicit expsse. xvi. q. i. ecclesie. vbi dī q2 antique ecclesie decimis priuari non debent: vt nouis oratorijs tribuant: p qd. c. indistincte dicebat Aug. q̄ eps inuito sacerdote non poterat de iure vnius ecclesie alteri dare. Sed non est verū: vt ibi no. ⁊ de hoc per Ber. de religio. do. cōstitutus. Dic ergo q̄ c. illud loquitur quando iusta causa non subest. vel pōt loqui quādo ipsa ecclesia in nullo sibi abundat: ad hoc. ſ. de prebē. cū cām pro ista parte facit. de ec. edi. ad audientiam. i. ⁊. c. tuam.

n Onera. s. cōgrue sustentationis: archi. hospitalitatis ⁊ epalium iuriū. ſ. de preben. de monachis

o In ꝯcessione huiusmodi facta. s. de decimis ecclesie tūc vacantis: secus si cōcederet. vel vniret ipsa ecclesia vacās. qd dic vt in cle. e. ti. si vna.

p Ecclia: q̄ agebat. ⁊ no. q̄ nō solū in cathedrali ecclesia locū habet q̄ se de vacāte ⁊c. sed etiā i minoribus ecclesijs: de offi. ordi. cum vos.

q Defensore: si igit ecclesia caret plato dꝫ eps sibi aliū deputare defensorem vel iconomū qui res eius colligat: cōseruet ⁊ gubernet. lxxv. di. qm̄ quidam. de. offi. ordi cum vos. C. de episcopis ⁊ clericis omnes. §. hec nihilominus ⁊ ad huius officiū ptinet excutere ⁊ denūciare iudici quare fiat alienatio: ⁊ fiat, ppter soluēda debita an pecunia possit h. be. i aliunde: an de fructib⁹ satisfieri posset: aut de mobilibus ⁊ an poti⁹ expediat obligare q̄ distrahere: an de minus vtilis possessiōis pcio liberari posset ⁊ caueat iudex ne talis possit corrūpi. ff. de rebus eorum magis. §. non passim. ⁊. §. sequen. his omnibus consideratis defensor rem distrahere poterit: ⁊ nihilominus eps suā interponit auctoritatē. ſ. e. titu. c. j. de his que fi. a pla. cū aplica. si vero episcopus rem mense sue alienet hoc facit de cōsensu capituli sui: ⁊ archiepiscopus auctoritatem interponet ad hoc. xv. q. iij. c. ij. xcv. di. bene quidem circa fi. fm Hosti.

r Tractat⁹: fm qd no. de his que fi. a prela. tua. ⁊ dꝫ diligenter fieri ⁊ vtile est sepius id facere: ne decipi possit: de proba. Tertio. ibi quotiens ⁊c. Solet dubitari: nunquid valeant consensus canonicorum non habiti in cōi: ⁊ dixit lau. q̄ nō: ad. l. ff. de fui. rusti. pdi. p fundū mādetur illud vex in re cōi plurib⁹ vt singulis ⁊ idē tenet Hosti. in dcā decre. tua. ⁊ approbare videt. Inn. ⁊ compost. de ꝯsue. cū consuetudinis. Goff. de his q̄ fiūt a pla. cū aplica. ⁊ in summa ipsius ti. circa pncipiū. dicit contra nā lꝫ īueniatur in electiōe q̄ regrat cōis consensus: de elec. i genesi. secus i alienatione. c. ti. cum vos. xij. q. ij. si qua de rebus: ⁊ ad hoc ꝯcor. qd olim hic no. Ber. qui dixit q̄ spāle erat i electione qd a pncipio erat nullū postea non ꝯualescebat. ſ. de elec. auditis i alienatione tñ qd a pncipio non valet conualescit subsequenti consensu extūc non vt extūc: dici pōt q̄ vbi non precesserit tractatus vera sit prima opinio: vt hic: sed si precesserit ⁊ deliberauerunt alienare: lꝫ singulariter cōsentiant: valeat consensus ⁊ locū hꝫ secūda opi. sed querit hic ber. nūquid solēnitas legis hoc ius porrectū in alienatione rerū ecclesie locū habet: ⁊ dixit Ber. q̄ nō de necessitate dūmodo seruetur forma. xij. q. ij. si ne. nō ob. q̄ sit incorporatum in canonib⁹: q2 alij cañ. de eo non faciunt mentionem ⁊ fuit positum vt sciretur affectus pncipum ad ecclesiam. Host. cōtra propter rationē supradictā: sed tāta solēnitas in desuetudinē per vsum ꝯtrariū abijt. iiij. di. §. leges. Distinxerunt autē hic Inno. ⁊ Hosti. inter decretum auctoritatē ⁊ cōsensum siue collaudationem. Decretū est sñia quia iudex cōtractum futurum iustū fore decernit auctoritatem suā interponendo: vel aliquē in possessionē mittēdo: vel mittēdū declarādo. ff. de dā. infec. si finita. §. iuli. ⁊. §. si forte. ⁊ interponitur ante cōtractū. ff. de rebus eorum. l. magis. §. nō passim. ⁊. §. seq. Auctoritas autē est auctorizabilis ꝯsensus qui cōpetit sibi ex publico officio vel legitima administratione: sicut sunt tutores ⁊ curatores. ff. de auctoritate tu. Cōsensus autē siue collaudatio est multorum voluntas ad quos res pertinet simul iuncta: ⁊ dicunt quidā q̄ in alienatione rei ecclesiastice nō requiritur decretū: de quo. ſ. dictum ē sed cause cognitio auctoritas epalis ⁊ ꝯsensus cleri.

s Perpetuis. No. q̄ i temporalibus in quib⁹ non ita leditur ecclesia sufficit tacitus cōsensus. ſ. de his que fi. a prela. c. ij. in ppetuis expressus ⁊ tractatus fꝫ formam. xij. q. ij. sine fm Ber.

t Presertim: ecce tertiū ppter qd non valuit concessio.

v Ecclesie: non formaē sñia in psonā dñi. de hoc. ſ. de elec. querelam.

x Pertinentes. de iure cōi. d dci. cū ꝯtigat. ⁊. c. cū i tua. ſ. e. t. dudū. dic vt ibi

Hoc. Diuidit i q̄ttuor ptes que patēt i rubro. Secunda ibi: in. §. cōtractus Tertia ibi: ⁊ nihilominus. Quarta ibi: ex cōtractib⁹ fꝫ Jo. an. hoc. Diuidit in. vij. faciens secundam ibi. nō cōcedendo. Sextā ibi: laici. Septimam ibi: q vero. Do. Consultissimo. i. cū multo cōsilio facto: sic fieri debēt iura. xxv. q. ij. apostolice. ⁊. C. de legi. humanū. vel. i. p qd ecclesijs valde cōsulitur.

y Uniuersos: ⁊ feminas cōprehēdit: de hoc diri. ſ. de elec. generali.

z Immobilia. hec igit pꝫibitio ad mobilia: i qbus non consueuerunt tales fieri submissiones: nō extendit: lꝫ tā mobilia q̄ imobilia prohibeant alienari. ſ. e. ca. j. nisi que seruando seruari non possint. C. de admi. tu. lex que. Querit h gar. nunquid clericus beneficiatus faciat fructus suos ⁊ testari ⁊ donare possit: dixi d hoc ſ. de offi. ordi. c. presenti.

⁊ Jura: no. iura vel incorporalia poni inter immobilia bona: hic enim in vtrisq3 idē ius statuitur: ad hoc. C. de lon. temp. prescrip. l. vlti. incorporalia enim